

Pushkinin kirkossa 13.12.1991 luettu Inkerin kirkon itsenäisyysjulistus

"Inkerin evankelis-luterilainen kirkko, joka laskee toimintansa alkaneen ensimmäisen seurakunnan, Lempaalan perustamisesta 1611, on tänä vuonna 380-vuotias. Kirkko kasvoi vuosisatoja Suomen ev.lut. kirkon yhteydessä ja muotoutui venäläisen ja saksalaisen hallinnon alaisena Venäjällä toimivaksi suomenkieliseksi luterilaiseksi kirkoksi. Pappinsa kirkko sai pääasiallisesti Suomesta, osittain myös Virosta. Kirkollinen kansanopetus on ollut Inkerissä järjestelmällistä vuosisatoja, ja viime vuosisadan jälkipuoliskolta alkaen soiton ja laulun opettajat kirkko sai Kolppanan seminaarista.

Kirkossa oli vallankumouksen puhjetessa 1917 noin 147 000 jäsentä ja 32 seurakuntaa.

Kirkko joutui vuosikymmenten aikana ankarien tukahduttamistoimenpiteiden kohteeksi, ja sen jäsenet kärsivät suoranaista vainoa sekä suomalaisuutensa että kristillisen uskonsa tähden. Vuosikymmeniä Inkerin kirkko eli "katakombielämää" hautajaisissa ja muissa pienimuotoisissa kokouksissa.

1960-luvulta alkaen Inkerin kirkko pyrki elvyttämään elämäänsä perustamalla seurakuntia. Suurista vaikeuksista huolimatta seurakunnallinen elämä pääsi alkuun Eestin ev.lut. kirkon turvin. Tästä tuesta Inkerin kirkko ilmaisee kiitollisuutensa.

Seurakunnallinen elämä vilkastui tuntuvasti, kun Petroskoin ja Pushkinin seurakunnat aloittivat toimintansa. Vuodesta 1990 alkaen Inkerin kirkosta muodostettiin EELK:n päätöksellä rovastikunta.

Viime vuosien aikana Inkerin kirkon jaloilleen nouseminen on ollut ratkaisevasti Suomen ev.lut. kirkon Ulkomaanavun, seurakuntien ja yksityisten seurakuntalaisten tuen varassa, mistä kirkkomme tuntee syvää kiitollisuutta.

Tätä nykyä Inkerin rovastikunnassa on 15 seurakuntaa.

Viime vuoden joulukuussa rovastikuntaneuvosto teki päätöksen rovastikunnan itsenäistymisestä kirkoksi 1.6.1992. Tätä päätöstä varhennettiin 10.7.1991 niin, että itsenäistyminen tapahtuu ensi vuoden alussa. Silti meidän on todettava, että tapahtumien vyöry on joutuisampi kuin suunnitelmamme. Viron valtiollinen itsenäistyminen merkitsee Inkerin rovastikunnalle tulevaisuuden lähestymistä entisestään: emme voi olla enää osa Eestin evankelis-luterilaista kirkkoa, koska elämme eri valtiossa.

Samalla kun iloitsemme Viron itsenäistymisestä, toteamme sen merkitsevän Inkerin rovastikunnalle välttämättömyyttä jatkaa itsenäisenä kirkkona. Eri tavoin tapahtunut aktiivinen valmistautuminen kirkollista itsenäisyyttä kohti helpottaa siirtymistä uuteen tilanteeseen.

Riippumatta nyt tapahtuneesta poliittisesta käännteestä Inkerin evankelis-luterilainen kirkko katsoo saavuttaneensa seurakunnallisen elämän elpymisessä ja jälleenrakentamisessa sellaisen vaiheen, että se voi toimia itsenäisenä kirkkona.

Viime vuosina olemme vahvistaneet kirkollisen elämän perustekijöitä, seurakuntaelämää,

työntekijäkoulutusta, hallintoa ja taloutta. Kirkollamme on toimiva jumalanpalveluselämä, järjestetty hallinto ja riittävä taloudellinen pohja, jotta se voi elää omaa elämäänsä 1.1.1992 alkaen.

Edellä mainittujen syiden vuoksi Inkerin rovastikuntaneuvosto päättää ryhtyä kaikkiin niihin toimenpiteisiin, joita itsenäisenä kirkkona eläminen edellyttää.

Inkerin kirkko vetoaa Suomen ev.lut. kirkkoon ja Eestin ev.lut. kirkkoon, että ne tukisivat edelleenkin solidaarisesti itsenäisenä ponnistelevaa veljeskirkkoa.

Inkerin evankelis-luterilainen kirkko tervehtää tänään jäseniään ja toisia kirkkoja apostoli Paavalin sanoilla 2. Timoteus-kirjeessä:

"Muista, että Jeesus Kristus, Daavidin jälkeläinen, on herätetty kuolleista, niin kuin minä julistan. Hänen vuokseen minä kärsin, olen vieläpä kahleissa kuin rikollinen. Mutta Jumalan sana ei ole kahleissa. Siksi kestä mitä tahansa Jumalan valittujen tähden, jotta hekin saavuttaisivat pelastuksen, jonka Kristus Jeesus on hankkinut, ja sen mukana ikuisen kirkkauden. Tämä sana on varma: - Jos olemme hänen kanssaan kuolleet, saamme hänen kanssaan myös elää."